

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

List: slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 249. — ŠTEV. 249.

NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 24, 1933. — TOREK, 24. OKTOBRA 1933

VOLUME XII — LETNIK XII

FARMERSKA STAVKA SE NE BO POSEBNO OBNESLA

GOVERNERJI POLJEDELSKIH DRŽAV SE HOČEJO SESTATI K VAŽNI KONFERENCI

V Wisconsinu so zlivali piketi mleko in pošiljali živino nazaj. — Dva governerja nista zadovoljna s konferenco. — Vse ceste, vodeče v Sioux City, so zasledli piketi. — Dosedanji uspehi stavke niso zadovoljivi. — Stavka je bila samo v šestih državah oficijelno proglašena.

DES MOINES, Iowa, 23. oktobra. — Farmerska stavka, ki jo je proglasila "National Farmers Holiday Association", se dosedaj ni nič kaj prida obnesla. Iz raznih krajev, predvsem iz Wisconsinu, poročajo, da so piketi ustavljali vozove in zlivali mleko po cestah. V mlekarno v Vesper je bilo namenjenih več voz mleka, toda tja so ga privedli vsega skupaj samo osemsto funtov.

W. C. Daniel, predsednik farmerske zveze v Woodbury okraju, Iowa, je izjavil, da so piketi zasledli vse ceste, vodeče v Sioux City. Trucki z živino, ki je bila namenjena za trg, so se morali vrniti.

V splošnem so pa dosedanji uspehi štrajka le malenkostni. Z važnejših trgov v Iowi poročajo, da je dospelo mleko, žito in perutnina v normalni množini. Izjema je edinole Council Bluffs, kamor je skoro ves dovoz ponehal. V Omahu so dovedli vlaki običajno množino pridelkov. Lastniki žitnih elevatorjev zadržujejo transporte ter čakajo, kako se bo stavka razvila.

Ker je država North Dakota prepovedala izvoz žita, je dospelo v Duluth, Minn., le malo vagonovskih pošiljatev.

V južnem in vzhodnem delu Wisconsinu je bil dovoz normalen, vendar so v dolini Fox River nekatere mlekarnice in sirarne prenehale z obratovanjem.

Iz Chicaga, Minneapolisa in St. Paula poročajo trgovci, da štrajk nima nobenih posebnih posledic.

Dasi ima "National Farmers' Holiday Association" člane v enainvajsetih državah, je bil štrajk le v šestih državah oficijelno napovedan, namreč v Iowi, Minnesoti, Nebraski, North Dakoti, Illinoisu in Wisconsinu.

Voditelj stavkarskega gibanja, Milo Reno, se nahaja v Chicagu, kjer so mu voditelji bratovščine železniških uslužbencev baje obljubili svojo podporo.

Minnesotski governer Olson in governer države Iowe Clyde Herring nameravata sklicati konferenco governerjev vseh poljedelskih držav. Poveljala sta vsega skupaj petnajst governerjev, izmed katerih so se pa le štiri odzvali vabilu.

Governer države Oklahome in države Missouri sta sporočila, da se konference ne udeležita.

27 dnevnikov v državi Iowa je proglasilo "Corn Empire Day". Za vsak bušelj koruze, ki bo doveden v četrtek na trg, je razpisanih pet centov nagrade.

Neki perutninar v državi Nebraski je zatrjeval, da večina farmerjev sploh ničesar ne ve o kakem štrajku, dočim je Harry Permenter, predsednik farmske zveze v Nebraski, izjavil, da bo dovoz klavne živine in žita prihodnje dni skoro popolnoma ponehal.

O govoru, ki ga je imel predsednik Roosevelt sinoči po radio, je rekel stavkarski voditelj M. Reno: — Govor je bil res lep in ga je bilo prijetno poslušati, toda za farmerja je bil brez vsakega pomena.

John Bosh, ki je podpredsednik farmerske organizacije, je pa izjavil: — Kar se nas farmerjev tiče, je Roosevelt sličen Hooverju.

Governer William Langer iz North Dakote, je rekel, da je predsednik farmerje britko razočaral.

Daladierov kabinet strmoglavljen

"KOROŠKI VITEZI" SE PRIPRAVLJAJO

Nazijci bodo skušali osvo-
boditi zaprtega princa.
"Koroški vitezi" najbolj
pridno na delu.

Dunaj, Avstrija, 23. oktobra. — Po celi Avstriji so razširjene govorice, da bodo nazijci skušali rešiti mlado princeso Margot Sachsen-Meiningen, ki je jetnica v svojem lastnem gradu blizu Celovca pod sumnjo, da je bila udeležena pri nazijski zaroti proti Dollfusovi vladi. Kot pravijo, jo bodo skušali rešiti "koroški vitezi", katerih organizacija je najbrže zvezana z nazijsko organizacijo.

(Ko je bil njen mož princ Sachsen-Meiningen v soboto aretiran v Celovcu, kjer je imel na svojem avtomobilu razobešeno nazijsko zastavo, je preiskava na njegovem gradu spravila na dan cel kup pisem in listin, ki dokazujejo, da je princ bil voditelj nazijske organizacije po celi Avstriji. Imena drugih nazijskih pristavev niso bila objavljena, toda vsak čas bo prišlo do obsežnih aretacij.)

Medtem ko se nahaja princ v navadnem zaporu v Celovcu, se nahaja njegova visoka, vitka, tamnolasa, 22 let stara žena na svojem gradu ter miri svoje živce s šivanjem. Poleg tega je tudi dobro izveščana v rezljanju lesa in med svojim pohištvom ima mnogo predmetov, ki jih je sama izdelovala.

Kot poroča list "Reichspost", je bil v Schlandringu na Štajerskem tudi aretiran nek koburški princ in izgnan iz Avstrije.

Grad, v katerem se nahaja princesa Sachsen-Meiningen pod stražo orožnikov, se nahaja dve milj od Celovca. V tamošnji okolici je še več gradov, v katerih večinoma stanujejo plemeniti, ki so se priselili iz Nemčije.

1.700.000 NEZAPOSLENIH DOBILO DELO V AVGUSTU

Washington, D. C., 22. oktobra. Preiskava, ki jo je uvedla American Federation of Labor, je dooznala, da je dobilo v mesecu avgustu en milijon sedemstotisoč nezaposlenih delo.

V deželi je pa kljub temu še vedno nad deset milijonov nezaposlenih.

AMERIKANCI BEŽE IZ FRANCIJE

Paris, Francija, 23. oktobra. — Vsi dve nove ameriške gospodarske politike je okoli 5000 Amerikancev odpotovalo iz Pariza.

Dolar, ki je bil dolgo vrsto let kralj vsega denarja, je v sled izgube svoje veljave, ker je Amerika opustila zlato valuto, spravljal več tisoč Amerikancev v veliko zadrego. Ker ima francoski frank še vedno za podlago zlato valuto, je postalo življenje za Amerikance neprimerno drago.

Zelo so tudi prizadeti ameriški listi, ki so navadno izhajali na najmanj desetih straneh, sedaj pa izhajajo samo na osmih. Uprava listov je bila prisiljena zmanjšati število svojih uradnikov, ker dobodki komaj še pokrivajo stroške.

NA KUBI ŠE VEDNO NI MIRU

Garnizija v Santiagu se
je uprla. — Uporniki so
razdrli železniški tir. —
Delavci se tajno organi-
zirajo.

Havana, Kuba, 23. oktobra. — V nedeljo ponoči je bil poslan vlak z vojaki v notranjost dežele, kar je znamenje, da se vlada predsednika Ramona Graua boji nemirov, ki se vedno pojavljajo.

Predsedniku Grau in vojaškemu poveljniku polkovniku Fulgencio Batista povzročajo največje skrbi štrajk železniških uslužbencev na Havani-Santiagu progi, vojaški upor v Santiagu de Cuba in tolpe upornikov, ki so raztreseni po goratih krajih v notranjosti otoka.

Medtem pa se nezadovoljniji z Grauovo vlado pripravljajo, da strmoglavijo novo vlado, kar se bo mogoče zgodilo proti koncu tega tedna.

Močna in bojevit ABC organizacija, ki je spravila predsednika Graua do vlade, je odgovadala vladi svojo podporo. Dijaki, ki so sedaj edina njegova opora, so zaradi nekaterih vprašanj, nesložni med seboj, zlasti se ne morejo zediniti glede nameravane otvoritve vseučilišča v začetku novembra.

Garnizija v Santiagu se je uprla, ker je polkovnik Batista poslal v provinco Oriente svoje zanesljive častnike, da prevzamejo poveljstvo, ker se je bal, da je disciplina med tamošnjim vojaštvom zrahljana.

Železniški uslužbenci so zaštrajkali, razdejali na nekaterih krajih železniško progo in ustavili ves železniški promet v notranjosti dežele.

Člani ABC organizacije si silito nastopati po gledaliških odrih in ostro obsojali Grauovo vlado.

Velika nevarnost preti dr. R. Grau od strani delavcev, ki se tajno organizirajo, da razglase splošni štrajk, ki je tudi 12. avgusta dovedel Machadoovo vlado do padca.

ZDRAVSTVENO STANJE GOVERNERJA LEHMANA

Vodstvo Mount Sinai bolnišnice v New Yorku je sporočilo, da je zdravstveno stanje newyorškega governerja Lehmana, ki se podvrge operaciji na slepiču, zelo zadovoljivo.

RACE SO PADALE Z NEBA

Norfolk, Conn., 23. oktobra. — Zgodaj zjutraj, ko so ljudje šli v cerkev, so nenadoma pričele v veliki množini padati divje race z neba. Na ulice Norfolka je padlo več sto rac; nekatere so poginile, druge pa so bile več ali manj ranjene. Po maši so jih ljudje pričeli pobirati. Ubite so oskubili in spekli, žive pa so odnesli v bližnji potok.

Na farmo senatorja Fredericka C. Walcott je sedlo okoli 400 rac. Race so priletele iz svojih vališč na Labradorju na svojem potu proti jugu in so valed utrujenosti padle na tla.

HITLERJEVA VLADA SE JE OPROSTILA

Nemška vlada se je opro-
stila za aretacijo ruske-
ga časnikega poročevalca. —
Rusiji oprostitev, ne zadostuje.

Mockva, Rusija, 23. oktobra. — Ko se zunanji komisar Maksim M. Litvinov pripravlja na svojo prvo pot v Združene države, se je izvedelo, da se je nemška vlada odločila, da poravnava svoj spor z Rusijo in s tem je Rusija zagotovljena, da bo k celi vrsti svojih diplomatskih uspehov mogla pridjati nov uspeh.

Nemška vlada se je pri sovjetski vladi oprostila za aretacijo in slabo ravnanje s sovjetskimi časnikarskimi poročevalci v Nemčiji in je dala zagotovilo, da proti njim ne bo več krivično postopala.

Sovjetska vlada pa ni popolnoma zadovoljna z besedilom opravičbe, toda to bo poravnano v medsebojnih pogajanjih pozneje in rusko-nemški "časnikarski odnosi", ki so bili prekinjeni 27. septembra, bodo zopet obnovljeni.

Rusija, ki je mirno prenašala, ko je nemška vlada skozi več mesecev zelo strogo nastopala proti ruskim časnikarskim poročevalcem in je bil v Lipskem pri sodnijski obravnavi proti požigaleem nemške države, zbornice tudi aretiran nemško-ruski poročevalec, je izgnala iz dežele vse nemške častnike poročevalce. Obenem pa so tudi sovjetski listi odkloicali vse svoje poročevalce iz Nemčije.

PAPEŽ HVALI ROOSEVELTA

Vatikan, 23. oktobra. — Papež Pij XI. je v nedeljo sprejel v avdienci sina ameriškega predsednika Jamesa A. Roosevelta in njegovo ženo.

Pri sprejemu je bil papež izredno ljubezljiv in je rekel: "Kličem vam: dobrodošli. Zasludujem delo vašega očeta z velikim zanimanjem in sem zelo vesel poročil, da je vaš oče pokazal že mnogo svoje naklonjenosti katoličanom v Združenih državah.

"Znan nam je govor vašega očeta na zborovanju katoliške dobrodelnosti v New Yorku ter smo vsebinsko govora sprejeli z velikim zadovoljstvom. Želimu mu velik uspeh in dolgo življenje ter napredek njemu in celi vaši deželi".

ZEPPELIN GRE V CHICAGO

Miami, Fla., 23. oktobra. — "Graf Zeppelin" se je ustavil v Miami ob 8.30 zjutraj. Zrakoplov je na potu v Chicagu, kjer namerava obiskati svetovno razstavo.

PONESREČEN ATENTAT

Lima, Peru, 22. oktobra. — Včeraj je bil izvržen bombaški atentat na predsednika Oscara Betavidisa. Predsednik je po čudnem naključju ostal nepoškodovan. Aretiranih je bilo osem oseb.

MANČUKUO PROTI OPIJU

Mukden, Mandžurija, 23. oktobra. — Ker se je vsled izvanredno dobre letine maka uživanje opija zelo razširilo, je vlada odprla več klinik za pobijanje te zelo nevarne in škodljive razvade.

V ZADNJEM TRENUTKU SO MU SOCIJALISTI ODREKLI PODPORO

PARIZ, Francija, 24. oktobra. — Daladierovo ministrstvo je bilo danes v zgodnji jutranji uri strmoglavljeno s 329 proti 241 glasovom. Ministrski predsednik Daladier se je do konca boril za uravnovešene proračuna in za vzdržanje franka na sedanji višini.

JAPONSKO DELOVANJE V MANDŽURIJI

Bomba je razdejala železniški tir. — Japonci so se polastili dežele. — Gospodarski položaj se je izboljšal.

Mukden, Mandžurija, 23. oktobra. — Pred dvema letoma, zvečer 18. septembra, se je na samotnem kraju južno-mandžurske železnice razletela bomba. Poškodovani sta bili samo dve tračnici in železniški promet je bil ustavljen za dve uri.

O tej eksploziji ni nikdo mislil kaj posebnega. Toda pozneje se je izkazalo, da je ta eksplozija popolnoma predrugačila zemljevid Azije in je doela izpremenila življenje 50.000.000 prebivalstva. Eksplozija je vrgla iz dežele Kitajce in na njih mesto je postavila japonsko navlado. Kitajski in japonski narod je plačal za to več milijonov dolarjev in dal življenje tisočih svojih sinov. Vsled tega pa je tudi prišlo do večjega spora med Japonci in Rusijo.

Mednarodni položaj je še vedno preveč zapleten, da bi bilo mogoče dati natančno sliko. Naj zadostuje, ako je povedano, da je nova neodvisna dežela Mančukuo živahen otrok, ki se ga še ni prijel otroška bolezen in bo ostalo pri tem saj toliko časa, dokler bo do njega kazala svojo neomejeno skrb duševna mati — Japonska.

Za navadnega človeka na mukdenskih ali kirinskih ulicah politika nima nikakega pomena, samo da more svoje pošteno delo zamenjati za vsakdanji kruh in s tem je zanj rešeno vsako politično vprašanje.

Po sedanjem opazovanju je mogoče sklepati, da je ona eksplozija prinesla dobro za domačine in mogoče tudi še za njihove potomce. Izgubili so sicer svojo kitajsko narodnost, toda za to se mnogo zmenijo. Kitajsko vlado je nadomestila nova vlada pod japonskim pokroviteljstvom, toda ta vlada je bolj naklonjena ljudstvu kot je bila prejšnja.

Mančukuo vlada je v resnici samo igrača v japonskih rokah. Japonska ima dokaze na svoji strani, da v Mandžuriji ne bi bilo mogoče postaviti stalne vlade brez zunanje pomoči.

Življenjske razmere za povprečnega mandžurskega domačina so brezdvomno boljše. Vsekakor bo Mandžurija, četudi jo Japonci izkoriščajo, v prihodnjih letih neovirano mogla vzdrževati samo sebe in prebivalstvo bo imelo dovolj kruha. Zlasti kmetje, katerih je 90 odstotkov celega prebivalstva, so prepričani, da so za nje počili boljši dnevi in zaupno zro v bodočnost.

Ministrski predsednik je rekel, da mora biti proračun za vsako ceno uravnovešen, ker bi v nasprotnem slučaju nastala inflacija.

Zbornica je odločno zavrnila predlog, naj se skrije plače javnih uradnikov.

Takoj po glasovanju so ministri zapustili zbornico.

Daladierov kabinet se je vzdržal celih devet mesecev na površju. Prejšnja ministrstva niso imela tako dolgega življenja.

Vlada bi bila prodrila s svojim predlogom, če bi je ne bili v zadnjem trenutku pustili socialisti na cedilo.

Zaenkrat se še ne ve, komu bo predsednik poveril sestavo novega ministrstva.

Predvsem pridejo v poštev Albert Sarraut, Camille Chautemps in deloma tudi bivši ministrski predsednik Herriot, če se mu bo obrnilo zdravstveno stanje na bolje.

CARNERA JE PREMAGAL PAULINA

Rim, Italija, 22. oktobra. — Primo Carnera je danes branil svoje boksarsko šampjonstvo proti Špancu Paulinu Uzeudunu. — Borba je trajala petnajst rund. Sodnik je prisodil zmago Carneri. Navzočih je bilo 70.000 gledalcev, med njimi tudi ministrski predsednik Mussolini. 1.700.000

DAR RUSIJE TURŠKI

Istanbul, Turčija, 22. oktobra. — Sovjetska vlada je poslala pet vojaških aeroplanov Turčiji v dar ob priliki desetletnice turške republike.

UKRAJINEC UBIL SOVJET. URADNIKA

Lvov, Poljska, 22. oktobra. — Nek ukrajinec, ki pripada neki ukrajinski narodni organizaciji in ki je hotel videti sovjetskega generalnega konzula, je umoril konzulovega tajnika Aleksandra Maillova.

Maillov je ustavil obiskoval, ki je takoj dvakrat ustrelil in tajnik je padel mrtev na tla, drugi uradnik Ivan Dugaj pa je bil ranjen. Polkeja je vdrila v konzulat in je morilec aretirala.

Ukrajinski teroristi so zopet pričeli s svojim delovanjem v vzhodni Galiciji, ter napadajo poljska veleposelstva, požigajo skledne in poškodujejo poljske šole. Mnogo mladih Ukrajincev je bilo aretiranih.

Lvov, Poljska, 22. oktobra. — Oblasti mesta Lvov so izrazile sovjetskemu konzulu svoje obžalovanje nad umorom tajnika Maillova in poljski zunanji minister je izrazil svoje obžalovanje sovjetskemu poslaniku.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank S. Esper, President L. Benedek, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates for US and New York, including annual and semi-annual options.

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaja vsaki dan izvenih nedelj in praznikov. Dopolni bres podpla in osebnosti se ne priobcujejo. Denar naj se blagovno poljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejše bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: Office 3-3578

OGROMNE PLAČE

Ameriški industriji zelo slaba prede. Dividend ne more plačati. Delavcem krčijo plačo oziroma jim je nočejo zvišati.

Toda voditelji velepodjetij ne žive v stiski. Še vedno dobivajo ogromne plače, in predsednik Roosevelt je sklenil dregniti v to sršenovo gnezdo.

Te dni je bilo pozvanih dva tisoč velikih podjetij, naj takoj sporoče vladi, koliko plače dobivajo njihovi najvišji uradniki.

Dobro bi bilo, če bi imela vlada tako veliko moč, da bi tem gospodom plače znižala in delavcem primaknila par dolarjev na teden. Izdatki podjetij bi bili isti.

To se lepo sliši, pa je najbrž neizvedljivo.

Nekaj se je pa vseeno zgodilo v tem pogledu. Železnice, ki so dobile podporo od Reconstruction Finance Corporation, ne bodo dobile niti centa več, če bodo plačale najvišjemu uradniku več kot stotisoč dolarjev na leto.

Med visokim uradništvom je nastala silno razburjenje. Gospodje namreč nočejo biti prikrajšani pri darovih, ki jih dobivajo. Kajti to so v resnici darovi, ne pa zaslužek. Tako velikih vsot ni mogoče zaslužiti.

Povprečna plača predsednikov zavarovalniških družb znaša \$135,000 na leto. Še pred dvema letoma je dobival ravnatelj Metropolitan Life Insurance Company po \$200,000.

Slišne vsote plačujejo svojim ravnateljem radio korporacije, brzoglavne in telefonske družbe, General Electric itd.

Predsednik Roosevelt je dregnil v sršenovo gnezdo. Pravi čudež bo, če ne bo prav pošteno opikan.

ČLANSTVO AMERIŠKE DELAV. FEDERACIJE

Na konvenciji Ameriške Delavske Federacije, ki je bila pred kratkim zaključena v Washington, D. C., so bili, kakor vedno v zadnjih letih, sprejeti sledeči sklepi:

Federacija je odločno proti priznanju Sovjetske Unije;

Federacija je za popolno omejitve vsega priseljevanja;

Federacija je odločno proti temu, da bi ameriško delavstvo ustanovilo svojo lastno politično stranko. To je bila parola starega Gompersa in te parole se še vedno drže Gompersovi nasledniki.

Konvencija je pa poleg tega ugotovila še naslednje dejstvo: število članov je nenavadno naraslo, ne za tisoče, pač pa za stotisoče.

K temu je največ pripomogla NRA. Delavci kar trumamo pristopajo k organizaciji, kateri so prejšnja leta skoro dosledno kazali hrbet.

Jasno je, da novo pridobljeni člani ne bodo preveč zanesljivi unijski možje. Kakorhitro bo prenehala administracija simpatizirati z njimi, bodo ponovno pokazali strokovni umiji hrbet.

Federacija bis pomočjo vlade prav lahko dobila na milijone novih članov, če bi unijski voditelji hoteli poslušati Johnsona, Wagnerja in druge veljake NRA in vse štrajke prepovedali.

Kakorhitro bi se Ameriška Delavska Federacija izrekla proti štrajkom, bi se izpremenila v vladno kompanijsko unijo in število njenih članov bi naraslo na dvajset milijonov.

O taki organizaciji že dolgo sanjata predsednik Green in podpredsednik Woll.

Dopisi.

Lorain, Ohio.

Kirkland Lake, Ont.

V nedeljo dne 29. oktobra praznuje naša naselbina zelo pomemben dan, to je desoletnico otvoritve S. N. Doma. Direktorij in vsa kulturna društva se z največjo vneto pripravljajo, da se ta dan čim bolj svečano praznuje. Gospodinjinski klub pa že sedaj sestavlja najboljše recepte za večerjo, ki bo vsakomur na razpolago za malo vsoto.

Program se začne že popoldan ob 2. uri in bo trajal vse do večera.

Program: govor taktarnega in sedanega predsednika S. N. Doma; govor taktarnega tajnika S. N. Doma; pevski zbor "Naš Dom" poje pesem "Naš Dom"; pol ure ples; nastop komika Sirka; igra orkester "Naš Dom"; nastop slovenske šole S. N. Doma; igra orkester "Naš Dom"; "Priletela sta dva ptička", duet, pojeta Miss M. Polutnik, Mrs. A. Tomšic; igra orkester "Naš Dom"; ples do večerje; serviranje ob 6. uri; med večerjo igra Fairy Orkester; čitanje suvenirja; deklamacija "Pesem", deklamira predsednik pev. društva "Naš Dom", Frank Ambrosio; poje zbor "Naš Dom"; "Doma bi rad"; govor našega mestnega župana Jos. B. Conley; šalo-igra "Vjenci"; vprižori dramatični odsek S. N. Doma; pojeta Mr. Plute in Mr. Bele; poje hrvatski oktet "Javor"; nastop komika Sirka; Trio "Bodi zdrava domovina"; deklamacija "Slovenski Narodni Dom"; kvartet pev. dr. "Zarja" iz Clevelanda; dueti in soli; "Lepa naša domovina", poje "Naš Dom".

Za ples v velikih dvorani igra orkester Jack Zore iz Clevelanda. Za ples v spodnjih prostorih igra domači orkester Jacka Tomažiča.

Otroci v spremstvu starišev so prosti vstopnine.

Vstopnina za popoldne 25c; večerja 50c; večerna prireditve in ples 35c; v predprodaji 75c.

To je velik praznik za našo slovensko naselbino v Lorainu.

Kdor se ne sramuje da je Slovenec in kdor še ni popolnoma zatajil jezik materinski, bo prišel na ta praznik, ako mu le čas in finance dopuščajo.

Postrežba bo vsakovrstna, pocieni in točna. Zabave obilo in smeha. Ples v spodnjih in zgornjih prostorih.

Prijatelji od blizu in daleč ste uljudno vabljeni, da pridete in se veselite z nami.

Slovenski politični klub sklicuje velik ljudski shod v nedeljo 5. novembra ob 2. uri popoldne v Slovenskem Narodnem Domu.

Med govorniki bodo kandidati demokratske in republikanske stranke za mestne arade. Aperlira se na vse zavedne Slovence in Slovence, da pridejo v nedeljo popoldne v S. N. Dom. Napolnite dvorano, da se pokažete v velikem številu. Zvečer ob 7. uri ravno isti dan bo seja samo za Slovenke in Slovence državljane, da se pomenite med seboj, za katere kandidate boste volili.

Po seji bo prost prigrižek za vse navzoče.

Louis Balant, blagajnik S. N. D.

Precej dolgo časa, kar ni bilo glasu iz naše naselbine. In vendar se društveno še precej gibljemo. Tukajšnji dramski odsek (S. K. P. D.) je priredil igri "Divji lovec" pod vodstvom režiserja g. F. Medena. Predstava se je vršila v dvorani Narodnega Dima dne 1. oktobra. Velika dvorana je bila nabito polna vseslovenskega občinstva.

Vsi igralci, 32 po številu, so brez razlike sijajno izvršili svoje vloge. Občinstvo jim je navdušeno ploskalo. Marsikateri navzočih gledalec je odnesel globok vtis nad uspehom naših igralcev in igralik. Vsa čast našim vrlim igralcem, ki so s tem nastopom pokazali drugim slovenskim narodom da imamo tudi mi Slovenci izredne igralske talente. Le žal, da smo izgubili našega vrliga režiserja in ustanovitelja Dramskega odseka rojaka g. Franka Medena, ki je odšel v staro domovino dne 11. oktobra t. l. Bil je duša in steber vsega slovenskega društvenega gibanja v Kirkland Lake.

Želimo mu vse najboljše v njegovi ožji domovini v Cerknici.

Za minulo nedeljo 15. oktobra, je naš dramski odsek priredil izlet v Noranda, P. Q., kjer so naši igralci in igralke ponovili igro "Divji lovec" v Hrvatskem Narodnem Domu.

Ob tej priliki nas veže dolžnost, da se zahvaljujemo vsem Slovence, kateri so šli na roko, da se je mogla predstava vršiti. Zahvaljujemo se Mr. in Mrs. L. T. Šopčič, za vso prijazno postrežbo in sprejem. Mr. Joe Grandovec, ker nam je bil na uslugo in na razpolago v vsej pripravi. Zahvaljujemo se tudi Mrs. Frances Perne in Mrs. Annie Janković, ki sta pomagali pri pripenjanju znakov in tako pripomogli k večji udeležbi ter s tem pokazali, da sta še vedno vrli in zavedni gorenjski korenini.

H koncu pozdravljamo vse rojake v Norandi, P. Q., kateri so nas obiskali in nam bili na uslugo.

Za Dramski odsek:

Frank Tekauc, Matt Zales.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO \$2

Naročite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

"GLAS NARODA"

zopet pošljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošljamo.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Iz Pittsburgha, Pa., se poroča, da je Frank Borič, tajnik National Miners unije, zmagal na sodišču v deportacijskem procesu, ki je bil naperjen proti njemu še pod Hooverjevo administracijo in da ne bo deportiran. Ker je sodišče izreklo v Boričev prilog, so mnogi mnenja, da je s tem ustvarjen precedent, in da vlada odlej naprej ne bo več zahtevala deportacij za imozemske radikalce, ki so aktivni v levčarskih unijah, ki so pod komunističnim vplivom. Odkar je Frances Perkins delavska tajnica, so se tozadnevne deportacije in aretacije znižale, vendar pa vlada s takimi akcijami ni še popolnoma prenehala.

Prejšnji ponedeljek malo pred polno je bil povožen v Clevelandu John Černović, doma iz Ročinja na Primorskem. Povožen je bil pri zoni za čakanje poulične kare, ter je bila krivda nepravilnega voznika. Rojak ima prebito lobanjo in več manjših prask, ter zlomljeno nogo nad stopalom.

Filip Martičev v Clevelandu, je dobil iz Tucson, Arizona, vest, da je tam umrl njegov nečak Thomas Živoder, ki se je nahajal na vladnem sanatoriju. Živoder je bil star 43 let in samski. Udeležil se je svetovne vojna na fronti. Poleg strica Filipa zapuščala še dva druga strica v Clevelandu, Benko in Mike, v Evropi pa več drugih sorodnikov.

22. oktobra je za plučnico nagloma umrl dobro znani rojak Frank Martinčič (Kralj) na Bon-Air pri Conemaugh, Pa. Prišel je v Ameriko pred 20 leti in bil član dveh slovenskih društev. Poročil je Slovenko Pepeco Krčfina, ml., pred leti. Zakon je bil srečen vseskozi. Zapuščala tri male otročiče in soprogo Pepeco. Doma je bil iz šentjernejske fare na Dolenjskem.

13. oktobra je v okrajni bolnišnici v Waywatosi, umrla rojakinja Mary Pangre, stara 55 let. Doma je bila iz Luterskega sela na Dolenjskem. Zapuščala moža, enega čina in eno hčer, oba že poročena, ter brata Tony Bruleca, v Pensilvaniji pa eno sestro, Ursulo Zatelj.

NAJVEČJI DOŽIVLJAJ V VIŠINI

"Kateri je bil vaš največji doživljaj v višini?" — so vprašali rodovodni novinarji proslule sovjetske rekorderje inž. Prokofjeva, prof. Godunova in prof. Birnbauma, ko so se vrnili iz višine 19 tisoč m (uradno so jim priznali "somo" 18,400 m) na zemljo.

"Vse je šlo gladko, kakor sem bil izračunal", je odvrnil Prokofjev. "Sem star letalec in nisem imel pri tem nobenih velikih notranjih doživljavaev. Morda pa vas bo zanimal "kritični trenutek", to je tedaj, ko smo se s precejšnjo brzino bližali zopet zemlji. Padali smo namreč naravnost proti neki reki in bi bili padli vanjo, da nismo vrgli skozi okno, ki smo ga odprli v višini 4500 m, vseh predmetov, ki jih nismo nujno potrebovali. Tako smo baš še doseglji obrežje, na kar nas je zopet malo dvignilo, da smo pristali na travniku. Tu se je gondola preokotalila, a so jo močje, ki so pritekli na pomoč, takoj spet postavili pokonec. Eno izmed peresnih opor, ki so jih vgradili po mojem nasvetu za primer trdega pristanka, je zlomilo, drugače je šlo pa vse gladko."

Prof. Godunov je dejal:

"Zame se je zrealila vsa vožnja v instrumentih, od katerih nisem smel odvrniti pogleda. Višinomeri, tlakomeri, toplomeri — vse je bilo med našim dviganjem v stalnem gibanju. Nisem imel dobesedno niti trenutka časa, da bi premišljeval o doživljajih. Zame se je osredotočalo vse v vprašanje, da-li instrumenti pravilno delujejo. Pa ali morda ni za znanstvenika senzacija, če leti v višini, kjer vlada namestu normalnega tlaka 760 mm samo tlak 50 milimetrov? Zunaj je bilo 65 do 67 stopinj pod ničlo, nam pa je bilo za kakšno minuto s 34 do 35 stopinjami neprijetno vroče. Premikanje instrumentov gor in dol, to so bili veliki moji doživljaji..."

Prof. Brinbaum je malo drugačen:

"Največji doživljaj zame je bila zemlja, ki je ležala pod nami kakor reliefna karta. Te čudežne karte se nisem mogel nagledati, v kolikor so mi meritve, ki sem jih morali izvršiti, to dopuščale. Ko smo dosegli neko višino, so bili videti oblaki kakor volneni kosmički, ki so bili raztreseni kakor dih preko zemlje. Vedno znovala sem se moral pritišiti, da sem odvrnil oči od tega opazovanja k aparatom, ki se jim moral streči. Kajti ni šlo zame in za moje doživljaje, temveč za znanstvene rezultate. Lahko smo zadovoljni s svojimi 940 znanstvenimi meritvami. Višinski žarki, zračni tlak, temperatura, vlaga, sestava in gostota zraka — ničesar nisemo pozabili. Pa sem se le trikrat zalotil pri tem, da sem ponosen na samega sebe, ker letim višje, nego je bilo dano kakšnemu pred nami."

STANOVANJE SE ODDA.

Lepa 4 sobe za nizko ceno na 256 Hopkins St., Brooklyn, N. Y., blizu Flushing Ave. postaje. Vprašajte pri Mrs. Thomaž.

Peter Zgaga

Oče je rekel svoji sedemnajstletni hčeri: — "Mama je šla za par dni k svojim sorodnikom. Sedaj me boš morala ti zjutraj poklicati. Jutri bi rad že ob petih vstal. — All right, papa — je odvrnila, — bom skušala biti ob petih zjutraj doma. *

— S čim si pa denar naredil? Odkod imaš kar naenkrat tako veliko premoženje? — Zadeva je povsem enostavna. Postal sem partner bogatega trgovca. — Saj vendar nisi imel niti počenega groša. — Seveda ne. Toda jaz sem imel skučnje, on pa denar. — In kaj se je zgodilo? — To, kar se v takem slučaju vedno zgodi. Danes ima on skučnje, jaz pa denar. *

Stara devica, ki bi se rada poročila, pa ji je že nešteto krat spodeltelo, je pripovedovala: — O, jaz imam pa rada tobakov dim, bodisi od cigarete ali od cigar. Menei tobakov dim nič ne škoduje. O, duh po tobaku imam takorekoč najrajše na svetu. Kajti, kjer po tobaku smrdi, je ponavadi vedno kak dedec zraven. *

Nekoč so me vprašali za mnenje, ki ga imam o ameriškem romanu. Ameriški roman je vsakdanja in vedno ponavljajoča se zadeva. Naprimer: Tom je bil zaljubljen v Ellionoro. Bill je bil zaljubljen v Lilliano. Oba sta bila čez ušesa zaljubljena. Nekega lepega dne se je pa Tom zmotil ter je namestu Ellionore Lilliano objel. Ko ga je Bill videl, je hotel potegniti iz žepa škatljico cigaret, pa se je zmotil. Potegniti je revolver in sprožil. Toma so pokopali. Billa so uklenili. Tomu so posadili spomenik na grob. Billa so posadili na električni stol. Ellionora se je zaljubila v Franka in se poročila z njim. Lilliana se pa kaže v gledališču ter ima tristo dolarjev plače vsak večer. *

Politiku ni treba, da bi vse ljudi vlekel nekaj časa za nos, ali pa da bi vlekel ves čas nekatere ljudi za nos. Politiku zadostuje in je zmagal, če potegne na volivni dan večino za nos. *

K zdravniku je prišel farmer in mu potožil: — Mojega konja je klalo po črevesju in zato sem prišel. — Dragi moj — mu je rekel zdravnik — niste prišli k pravemu. Živnozdravnik je za take stvari. — Sem bil pri njem. — No, in kaj? — Da mi je evkvo in zelenkast prašek ter rekel, naj pihnem s evkvo prašek konju v gobec, pa mu bo odleglo. — No, in? — Prašek sem nasul v evkvo ter vtaknil en konec sebi v usta, drugi konec pa konju v gobec. Toda konj je bil hitrejši — prej je pihnil kakor jaz. *

Včasih se tudi kako tako sliši: — Ne morete si misliti, kakšno srečo ima moj mož. Komaj se je pred dobrim tednom zavaroval, že mu je padla na glavo opeka in dan nato mu je šlo kolo avtomobila čez nogo. *

O italijanskem ministrskem predsedniku Mussoliniju poročajo, da je prišel nekoč v malo laško mestecce, kjer mu je prebivalstvo priredilo navdušen sprejem. Ob vhodu v mesto je bil velik slavolok. Na pozlačeni vrvi je visela sijajna krona. Nad krono je bil napis: "Zasluziš jo!" Komaj je bil Mussolini v mestu, se je vili silna ploha. Padalo je do večera in še pozno v noč. Šele okrog polnoči se je zjasnilo. Mussolini se je vračal. Nikjer nobenega človeka Mestecce je spalo, utrujeno od navdušenega sprejema. Cesta je bila blatna. Vihar je potrgal zastave, vihar je poškodoval slavolok, odnesel je sijajno krono in zlato peno z vrvi. Le zanjka je nihala v vetru in nad njo napis: "Zasluziš jo!"

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

Table with exchange rates for Yugoslavia and Italy, listing amounts in dollars and cents and corresponding rates in Dinars and Liras.

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali v lirah dovoljujemo še boljše pogoje. IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 5.75 " " \$10.00 " " \$10.85 " " \$15.00 " " \$16.00 " " \$20.00 " " \$21.00 " " \$30.00 " " \$31.50 " " \$40.00 " " \$41.25 " " \$50.00 " " \$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.— SLOVENIC PUBLISHING COMPANY, "Glas Naroda"

316 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. V sled našo dolgoletne skušnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zavpno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOZA HERFORT:

TUJE ZLATO

Komaj je skopnel sneg, ko se je pomlad komaj zaznavno bližala, so šli loveci z uharico, tistim velikim ptičjem z ogrjeno rumenimi očmi, nad ujeđe. Brž, ko so ptice zagledale svojega sovražnika, sovo, so pričele krožiti nad njo, pa se ji ho-tele maščevati za vse močne obiske in za vse neprijetnosti, ki jim jih povzročajo, bodisi sama ali njene to-varišice. Iz zakonov pa so bruhale nanje jeklene cevi — smrt. Pti- cam so se povešale peroti, mrtve so padale pod noge svojih največ- jih sovražnikov, človeka in uharice. Kopia drobniških skebec in postolk je bila. Zaslila sta mednje kragulj in rjava, nedolžna kanja. Vran in srak pa je bilo brez števila. Lovci so pričeli svoj pomladni pokolj. Čemu? Kaj so jim ujeđe storile? Jerebice so imele zaklone ob kr- miških vso zimo, vendar so se stal- no krčile njihove vrste. Podivjani mački in zankarji so napravili n- jedam velik račun, h kateremu so ene same prav malo prispevale. Toda lovem ni za jerebice. Tam ob gozdnihi jash, na prodnatih bregovih rek in v jelkju imajo ti- sto lepe kolhijske tuje, zlato se iz- preminjajoče fazane, glava in gor- nji del vratu jim je zelen, s kras- nim modrim leskom. Potem bel o- broč. Prsa, trebuh in boki so rdeč- kastorjavi s škrlatnim leskom; perje na trticih je sivozeleno, proti repu dolgo, rdečejavo; krila so siva z rjavimi lisam. Komolec je svetlosiv; rep dolg, sivorjav črno prgast z rdečim leskom. Okoli oči imajo rdečo golo kožo, pri ušesih pa majhne, skoro vodoravno leže- če šope perja. Oko je rumene bar- ve, kljun in ostroge na nogah izda- jajo kokošjo vrsto.

Pravijo, da so ga v Gréjo prinesli Argonavti, ki so šli z Ja- zonom po zlato runo v Kolhido. Ob reki Phasis so našli to ptičo, katra se jim je tako dopadla, da so jo vzeli s seboj — Phasianus colchicus. Od Grkov so ga prevze- li Rimljani, od tu pa ji je bila od- prta pot v vse obširne rimske pro- vince. Nizko grmovje ob vodah, prija- zne livade med polji, tihe vode. To so kraji, kjer se zadržuje fazan. Oholo stopajo petelini, držec svoj dolgi rep, dvignjen malo višje ka- kakor vodoravno. Čeprav pa stopa tako ponosno, vendar je fazan ve- lik plašljivec, ki preživi večino svojega življenja med žiti, visoko travo in grmovjem, ki ga zakriva. To je ptiča, zaradi katere pade to- liko naših domačih ujed. Fazan je kriv, da bodo nekatere naše ujeđe kmalu izumrle, samo radi koristi in užitka nekaterih. Samo zaradi par družin fazanov pada ujeđa za ujeđu; velika večina med njimi po- nedolžnem. Redki so med loveci, ki bi vsaj malo pomislili ob kanji, ali ji ne bi raje prizanesli. Na pomlad prično ujeđe gnezdi- ti. Tedaj stikajo marljivo čuvaji z njihovimi gnezdi in uničujejo samice na gnezdih, razmetavajo brez obzira na levo in desno gnezda, pa najsiho to postolka, kragulj ali ko- ristni sršenar. So pa v vrstah lov- cev tudi taki, ki smotno love in celo goje nekatere ujeđe, ker po- znajo njihovo korist. Pa veste kakaj je to, kakaj je med loveci toliko odkritih sovražnikov vseh naših roparic? Ker ne znajo pravilno gledati! Če bi šli pomla- di, potem ko so že postrelili veči- no naših domačih ujed, na polja, tja kjer so njih ljubljenski fazani, pa bi videli, da so prišle k njih- ovim fazanom v goste, ne v goste, na gostijo in pomor tuje, dolgokri- le, ozkorepe ptice, s silno ostrimi

krempļji na dolgih, nekam drobnih nogah. Videli bi njihovo okroglo glavo, skoro sovji podobno, njihove zlovesče oči, pa njihov strahoviti morilski kljun, videli bi lunje, ka- teri pridejo k fazanom v goste in na pokoj. Ob košnji je bilo. Hudo deževje je močno oviralo kosce, pa tudi mlade jerebice in fazane. V pri- jaznem pruhu ob Savi je fazanka izvalila mladiče. Nalivi so jih uje- lji prav tekaj, ko jim je iz bodie pričelo poganjati perje. Nekaj fa- zanov se je umaknilo z materjo. Trije pa so ostali razkropljeni ob vodi in postali nje žrtev. Tako ginejo fazani. Nekaj jih uničijo tudi ujeđe, nekaj pravim, še dolgo pa ne toliko, kot mislijo in skoro slepo trdijo loveci, da o- pravčijo ugonabljene naših do- mačih ujed. Tako varujejo tveje zla- to in uničujejo domače.

MESO BELOKOŽEV NI DOBRO

Človeka spreleti groza že pri besedi ljudžrstvo, in sicer v pr- vi vrsti zato, ker vidimo v njem nekakšno hrepenenje po užitku na račun bližnjega. Pri mnogih div- jih narodih je pa ljudžrstvo iz- raz želje, da dobi zmagovalce lastnosti premaganega, pri drugih zopet sestavni del primitivnih verskih obredov in običajev. Že iz tega, da je bilo ljudžrstvo razšir- jeno in je deloma še zdaj tam, kjer je dovolj druge rastlinske in me- sne hrane, se vidi, da tu ne gre za človeško meso kot okusno jed. Tudi izraz za ljudžrstvo je kanibalizem, znanstveni pa antropo- lagija. Prvi izraz je nastal iz po- pačenega imena Caribov ali Cari- balov, kako so nazivali prvi špan-

ski naseljenci indijanska pleme- na, zapadno indijske Karibe, ki so jih smatrali za ljudožrce ali Kanibale. Shakespeare rabi izraz Kaliban.

Ljudžrtvo je bilo razširjeno po vsem svetu. Pri prizadevanju kul- turnih držav in cerkve se je pa o- mejilo na one dele sveta, kamor zaenkrat se ne more poseči roka kulturnejšega naroda. Kolonial- ne vlade ljudžrtvo strogo kaz- nujejo in z ljudožrei naseljene va- si neusmiljeno uničujejo. Vendar se je pa ljudžrtvo še ohranilo v težko dostopnih pustinjaš Av- stralije na tihomorskih otokih, na Novi Gvineji, v osrčju Borne- a, v južno ameriških pragozdo- vih. So primeri, da zbeže tudi ci- vilizirani avstralski domačini za nekaj časa k svojim divjim sosed- om, da se najedo pri njih člove- škega mesa.

Nas lahko tolaži zavest, da me- so belokožcev ni posebno priljub- ljeno, ker je baje preslano in ima za divjake neprijeten duh. Delo- ma si pomagajo divjaki pri belo- kožcih na ta način, da ne jedo me- sa samega, temveč v rastlinski o- maki, ali pa dobro pripravijo. Ne- katera divja plemena privlačijo žrtev h kolom v tekoči vodi, da se meso namoči in izgubi neprijeten duh. Pa tudi vseh delov telesa ne jedo vsi ljudožrei. Nekateri deli veljajo za poslastice, drugih pa di- vjaki sploh ne jedo. Tako veljajo na otokih Fidži za poslastico člo- veški jezik, snec, jetra in nos. Kdor je imel več človeškega me- sa, je moral povabiti na gostijo znanec. Na Novi Gvineji nekate- ra papuanska plemena še zdaj vabijo znanec na pojedine s člo- veškim mesom, kakor pri nas na kolone. Pred 60 leti je ukazoval zamorski poglavar v zapadni por- tugalski Afriki Lomando loviti dekleta na polju, ker mu je zelo dišalo njihovo meso. V Niam Ni- mu v Sudanu so jedli otroke su- žen, kakor so spadali v Monbuttu otroci podložnikov v kraljevsko kuhinjo.

V nekaterih primerih so jedli divjaki človeško meso sirovo. Pri severoameriškem plemenu Hajdov se je umaknil po ribolovu pogla- var čarovnik pred svečanostjo v gozd, kjer se je ves teden postil. Potem je pa sestradan škakal med zbranimi divjaki ter odgriznil tem- u in onemu kos mesa z živega telesa. Pri večini ljudožrcev pre- vladuje praznovrje, da prehaja- jo gotove lastnosti ubitega in sne- denega človega na ljudi, ki ga po- jedo. Zato jedo nekateri ljudožrei samo srce in možgane, večasih za vsak slučaj, da bi jih žrtev me- strašila. Avstralsci so si mazali te- lo z ledvično mastjo, drugod zo- pet so rezali z mrtvega masne de- le, s katerimi so se mastili sorod- niki, da bi ne žalovali več za po- kojnikom.

Praznovrje, da se prenašajo nekatere lastnosti žrtev na ljudo- žnce, je v zvezi z uživanjem člo- veške krvi pri verskih obredih. Posebno kri nedolžnih otrok in de- klet je veljala za dragoceno žr- tev. S tem v zvezi je žrtvovanje Izaka po Abrahamu in grška pra- vljica po žrtvovanju Ifigenije. To so pa izrabljali v starih časih tu- di za obdolžitve sovražnikov, ka- kor Rimljani kristjanov ali še nedavno židovskih sekt. Navzlic strogim zakonom imamo pa še zdaj tajne obrede, tako pri za- mgreih na Kubi, ki mučijo u- grabljene otroke med posamezni- mi obredi. Ni še izginilo prazno- vrje, niso še izginili ritualni u- mori versko blaznih ljudi.

DVE SIROTI Spisal A. D. ENNERY

55 — To je zlat medaljonec, ki mi ga je da- ja moja dobrotnica, gospa Gerardova, — je odgovorila.

— Najbrž sorodnica, — je menila bera- čica, ki jo je bil medaljonec očaral. — Potem pa že razumem, da je vam me- daljonec tako pri srcu; vendar bi vas pa prosila, da ga odpnete, da ga spravim v svo- jo omarico, ker bi se sicer utegnul izgubiti. — Toda... — je jecljala Luiza, — še ni- koli se nisem ločila od tega spomina. Nikoli ga ne odložim, niti ko grem spat. — Dobro, danes bo pa treba s tem začeti! — je vzkliknila starka.

In ne da bi se zmenila za presenečenje, ki se je poznalo slepi siroti na obrazu, ji je strgala trak in se polastila medaljonečka.

Petra je postalo tako sram brezsrčne ma- tere, da se je obrnil na drugo stran. Fro- chardka je pa ta čas ogledovala svojo žrtev in opazila je, da nosi tudi uhaue.

Seveda je takoj zahtevala še uhaue. Videč, kaj se godi, je hotel Peter prepri- čiti to, kar je smatral za tatvino. Toda en sam materin pogled ga je prikolal k tlom.

Ubogi fant je povsli glavo in odvrnil po- gled, da bi ne bil priča sramotnega dejanja, storjenega vpričo njega.

Luizini uhaui so izginili v Frocharkinem žepu. Šele potem je zločinska babnica od- vedla svojo žrtev na podstrežje. Pomagala ji je stopati po stopnicah.

Peter je začutil globok odpor proti same- mu sebi. Očital si je strahopetnost in vest- mu je očitala, da je sokriv tatvine, ker niti ni s prstom ganil, da bi jo preprečil.

Zaničeval se je, ker je dovolil oropati sle- po siroto, ki se je bila zaupala njemu in nje- govji materi.

Očital si je, da je tudi on podlež in da je bila njegova dolžnost preprečiti ta zločin, čeprav bi bil moral napeti vse sile, da bi se bil rešil oblasti, ki jo je imela mati nad njim.

Končno se je zavedal velike moralne so- krivde. In nekaj časa mu je kri vrela po ži- lah.

Toda toliko napetost ni mogla dolgo trajati v tem slabiču, ki je bil že predolgo pod oblastjo svojega brata in svoje matere. Njegova trenutna bojevitost se je raz- blinila v solzah. Omahnil je na stolček, se prijel za glavo in bridko zaplakal.

Solze onemoglosti so kmalu pogasile plam- en, ki mu je bil zaplapolal v srcu, in pre- magale so ves njegov odpor.

Ukročen je stopil zopet sam pod svoje breme, potem ko je bil nekaj trenutkov gled- jal plamenček oživljajoče samozavesti.

Potem je poskusil prepričati se, da se je mogel glede nakan svoje matere motiti. To- da takoj je pomislil na Jakoba, ki je nepre- stano rabil denar za svoje razuzdano življe- nje.

Zdelo se mu je, da sliši njegov glas, kako ga kliče:

— V kaj pa vtikaš svoj nos, pokveka? ... Če imaš preveč reber, mi kar povej, da ti jih nekaj polomim.

Kar si je Peter z rokavom obrisal solzne oči.

Podstrešna vrata so zaškripala. Vrh stop- nie se je prikazala Frochardka. V rokah je držala vso obleko slepe sirote in jo kazala z zmagošlavnim pogledom Petru.

Peter je stopil proti materi zroč nepre- mično na Luizino obleko, ruto in čevljičke na jermenčke, tako majhne, da bi jih bil lahko obul otrok.

In Peter ni mogel odvrniti pogleda od Luizine obleke, ki bi jo bil rad iztrgal ma- teri iz rok.

Zdelo se je, da stara beračica onečašča obleko nedolžnega bitja že s tem, da se je dotika.

Frochardka se je obrnila k sinu. — Kaj me pa tako gledaš, pokveka? Če bi bil lepo raščeno dekle, kakor je Jakob pos- taven in lep fant, bi lahko vse to s pridom ponosil...

Petra je zbolelo srce. — Kaj pa nameravate storiti s tem, ma- ti? — je vprašal na videz mirno.

— Ah, tako, gospod poštenjakovič, kaj misliš, da bom redila to deklino kar zastoj. Brusač je prebledel.

— Glej ga no, glej, kako je prebledel, —

je zagodrnjala babura. — Torej si preneu- men, da bi to razumel? — Razumem, mati, — je odgovoril Peter žalostno.

— Kaj? — Da ste obljubili tej gospodični, da ji boste pomagali iskati...

Stara beračica se je na ves glas zakrohota- tala.

— Nisem mislila, da si še vedno tako za- bit.

— Mati, saj ne gre zame, temveč za... — Ah, tako, ti bi me rad zasliševal, te- pee?

Frochardka je bila dobre volje. Nadalje- vala je istim porogljivim glasom: — Kaj si zdaj policijski ravnatelj?

In premerila je ubogega pohabljenca s srepim pogledom.

— Menda bi rad, da bi zavrgla tako ime- nitno oporo, ki mi jo je poslal dobri bog ali hudič — ne vem, kdo — da mi olajša na sta- rta leta delo. Menda bi rad, da bi se tvoja uboga mati mučila do zadnjega zdihljaja, ko pa ima v rokah novinko, ki jo lahko pos- tavi na dober kraj!... To bi hotel, brez- srčnež, ker si tako strahopeten, da nisi sin Anatola Frochardka, moža, ki ni imel sebi enakega, ko...

Podla ženska je pokazala z roko, kako je zasadił svoji žrtvi nož v vrat.

Petra je obšla groza in ozrl se je na pod- strešna vrata kot bi se bal, da je slepa siro- ta slišala te strašne besede njegove matere.

Frochardka pa ni znala nehati, če se ji je razvezal jezik. In nadaljevala je z vedno večjo vneto:

— Ker si se branil obrti svoje matere, misliš, da boš zdaj preprečil deklini bera- čiti z menoj in skrbeti za dobre dohodke.

— Kaj, prisiliti jo hočete, da bo berači- la?... Beračila naj bi za Jakoba, kaj ne?

— Da! — je vzkliknila beračica. — Zanj delamo vsi. Tudi ona bo delala za mojega angelčka, kakor delava midva.

In pripomnila je: — Ti bogati faloti namreč starim bera- čicam nočejo več dati miloščine... Dobro, naj jim pa postreže mlado dekle... Saj je tako lepo pohabljenca... še lepše od tebe, pokveka... ona je slepa... To je pravi božji blagoslov, ki je nam padel v naročje.

Peter je bil ogorčen, toda mar je mogel ugovarjati, če je govorila njegova mati?

Frochardka je nadaljevala: — Našla sem orodje, ki ga je pa treba prevleči, da bo delalo kot se spodobi. A to je moja stvar.

Brusač je žalostno povsli glavo. Ubogi mučenik se je spomnil krutih pre- izkušenj, ki se jim moral podvreči, ko si je bila mati vtepla v glavo, da mora beračiti po ulicah.

Slutil je, da postaneta njegova mati in brat brezsrčna krvnika slepe sirote, ki jo je bilo naključje spravilo v njune kempļje.

Ni vedel, katera vrst muk jo čaka, kaj vse ji je namenila njegova kruta mati, ki ni po- znala nobenega usmiljenja, kadar je bilo treba zlobiti voljo vdragega človeka.

In Peter, ki je imel za seboj že vse te mu- ke, ni mogel upati, da se bo mogla slepa si- rota upirati njegovi materi.

Nadaljevanje sledi.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street, New York

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

Table listing various books and their prices, including 'Patria, povest iz Irake junaške do- be', 'Prva ljubezen', 'Po gorah iz dolinah', etc.

Table listing books from 'Sesto Sesto, povest iz Abrucev' to 'Sin medvedjega lovca, Potopisan roman', including 'SHAKESPEAREVA DELA' and 'Splošna Knjižnica'.

Table listing books from 'St. 19. (Gerhart Hauptman) Poptljeni zvon' to 'St. 35. (Gaj Salustij) Kriep'.

Poziv! Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi sla- bih razmer tako prisa- deti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na- ročnino točno. Uprava "G. N."

Ljubiteljem leposlovja. Cenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

Gospa REGINA Roman iz življenja: ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

64 — Sicer pa, teta, če bi tudi ti imela velike izdatke, da v svoji obleki zastopaš mojo hišo, potem veš, da sem za to, da tudi sebi kupiš, kar potrebuješ.

Stara gospa se nasmeje. — To je zelo lepo, Tom, ker pa bom že tukaj na tvoj račun imela nad vse lepo življenje, ne vem, kaj naj počnem s svojo pokojnino. Za obleko mi daleč zadostuje, toda stare žene, kot sem jaz, ne potrebujejo toliko oblek, da morejo dostojno predstavljati gospodinj. Rajši sem, kakor Urška, v tem oziru neodvisna. Ako bi kdaj pozneje, ko boš odprl svojo hišo gostom, potrebovala kako posebno obleko in moja pokojnina za to ne bi zadostovala, tedaj se bom zaupljivo obrnila na tebe.

Tom ji poljubi roko. Vklonim se tvoji volji, teta. Ko je Urška ta večer ležala v sveliki postelji, z baldahinom nad seboj in se nikakor ni mogla privaditi na to razkošno ležišče, so se ji misli mešale sem in tja. Zopet ni mogla dolgo zaspati, dasi je bilo naokrog vse tiho. Vedno je prišla kakša misel, ki jo je napopolnjevala s pobožnim veseljem. Bila je v Tomovi hiši in kadar bi kdaj potrebovala kako varstvo, je zadostovalo, da potrkna na tla. In nekaj bob naprej je spala dobra teta Greta z lepimi, belimi lasmi in ljubeznjivimi, dobrotljivimi očmi. Spala je tedaj pod dobrim varstvom — in ostati je smela pri Tomu.

Urška ni poznala strahu. Saj je vendar leto za letom živela v divjih krajih, med sto in sto surovimi, divjimi možmi. Toda popolnoma nenavadne razmere so jo nekoliko spravile v zadrego in je s pridržano sapo poslušala vsak najmanjši šum. Kadarkoli se je premaknilo, je nekaj slišala in si ni mogla misliti, kaj bi bilo. Tedaj pa priže električno svetilko — kako krasno, da je kaj takega bilo — in vidi, ko se premakne, od kod prihaja ta šum. Tedaj vidi, kako so se zlate pentlje ob robu baldahina udarjale skupaj in povzročale ta šum. In tedaj se sama pri sebi zasmeje. Seveda, zlatega baldahina do sedaj nad seboj še ni imela. To je zopet bilo kot v pravljici. Kako bi se žudili njeni stariši, ako bi sedaj gledali na njo! Urška leže na drugo stran.

— Lahko noč, Tom, dragi, ljubi Tom! Nato zaspi.

Teta Greta je za Urško izbrala krasne obleke. Vesela je bila, da je mogla postaviti Urškino lepoto v pravo luč. Za Urško je bilo seveda mnogo dela, da je pomerila vse obleke. Niti najmanj ni mislila, kako lepa izgleda v njih. Veselila pa se je teh lepih oblek, kot se jih veseli vsaka Evina hči. Tom si je vse, ko je bilo poslano v hišo, natančno ogledal in je povedal svoje mnenje. Njegove oči so vedno zažarele, kadar je Urška prišla predenj zopet v drugi obleki. Največ je bilo belih oblek, tudi nekaj črnih in posebno lepa je bila obleka bele in črne barve.

Urška je v moderni obleki izgledala večja in bolj razvita, pa tudi tem čarobnejša. In Tom se je moral z vsemi svojimi močmi premagovati, da je ni zopet in zopet privil na svoje prsi in jo poljubil. Pri tem pomisli, da je do sedaj dobil od Urške, pri vsem tem, da je bila tako zapeljiva proti njemu, samo še en poljub. Bilo je tedaj, ko jo je zadržal, da ni padla v prepad, ko so proti njima drvide divje koze. Ko jo je tedaj dvignil in jo nesel po pobočju gore, ga je poljubila in mu tudi dala nekaj natrganih cvetlic, od katerih jih še vedno nosi nekaj s seboj v svoji listnici. In kadar sedaj hrepeneče na njo misli in zatise oči, se mu dozdeva kot da zopet čuti nežne, mehke otročje ustnice na svojih. In tedaj se ga poloti želja, da bi se tudi njegove ustnice enkrat dotaknile njenih.

In ta železa se ga loti tudi sedaj, ko jo vidi pred seboj v krasnih oblekah in njene oči vedno vprašujoče vise na njegovih, ako je tudi zadovoljen.

Prihodnje dni je bil Tom vedno zelo zaposlen. Predno je vse pregledal kar je bilo njegovega in predno se je privadil najnujnejših opravil, je vzel mnogo časa. Urška in teta sta ga morali, ako je bilo le mogoče, povsod spremljevati, kajti Urška je morala poznati vse, kar je spadalo k njegovemu posestvu.

Vsak dan ji je pošiljal evetlice v njeno sobo. Karkoli je bilo v njegovem vrtu, je moralo evetleti tudi za njo.

Z obema nogama je Tom skočil v svoj poklic kot gospodar posestva in tovarn. Ni odlašal dolgo in ni se bal dela. Pogumno je prijel za vsako delo; nič mu ni bilo neznano. Saj je vendar zrastle v teh razmerah. Tako so njegove uslužbenice kmalu opazili, da ga ne morejo varati, toda so tudi takoj občutili, da je sedaj popolnoma drugačno delo, kot pa pod nadzorstvom njegovega brata Kurta. Vestno je pazil na to, da je prišel tudi najnižji njegov delavec do svoje pravice. In to so cenili zelo visoko. In ni bilo dolgo, da je bil na svojem posestvu ravno tako priljubljen, kot v taborišču. Vsi so videli, da se ni ustrašil nobenega dela in da je tudi znal vsako delo ceniti. In veselje, s katerim je opravljal svoje delo, je prenesel tudi na svoje delavce. Ni bilo čemernih obrazov; kjerkoli je bil, je vladalo veselje do dela.

Ako se je z avtomobilom peljal na drugo posestvo v Hartau, ali v tovarne, ali na polje, ga je večinoma spremljevala Urška, kajti zelo rada se je vozila z avtomobilom. Toda kaj ji v Tomovi družbi ni bilo lepo!

Ob večerih so sedeli Tom, Urška in teta Greta in tedaj so se razgovarjali in igrali banjo kot nekda v leseni hišici. Urška je znala igrati samo na banjo. Ker pa jo je Tom rad poslušal, da je pel ob spremljevanju tete Grete na klavir, se je med njegovo odsotnostjo naučila mnogo pesem. In nekega večera ga preseneti s pesmijo:

"Kako bom ljubila, k' me srček boli; ker lanski moj ljubček pozabljen še ni..."

Kako mehko je postalo Tomovo srce. Urška — posebljena pomlad — sladko, ljubko dišati!

In skoro vsak večer po večerji mu je morala peti k spremljevanju z banjo ali z klavirjem. Včasih je pel tudi sam ali pa skupno z Urško. Tako, kot sta pogosto pela tudi v taboru. In teta Greta je zamaknejna poslušala oba in v glasovih obeh je slišala tiho hrepenje. Čudovito lepi večeri so bili to, polni zadovoljnosti, kakor nekoč v leseni hiši in vendar povsem drugačni.

Z velikim veseljem je pričel Tom zopet jahati. Imel je dva krasna konja. In Urška ga je vedno gledala z žarečimi očmi, kadar je zasedel konja in odjahal. Toda Tom si je mislil, da bi bilo zanj vse večje veselje, ako bi ga pri jahanju tudi spremljala Urška. Nekega dne ji pravi smeje: — Kako je, Urška, ali tebe ne bi veselilo jahati?

Urška vzdigne in prične hitreje dihati. — Zelo, zelo bi me veselilo. Nevoščiva sem ti, kadar te vidim, kako drviš na konju; kako lepo mora biti to! Toda prvič nimam jahalne obleke in tretjič ne znam jahati.

Tom napravi navidezno zelo resen obraz.

(Dalje prihodnjič.)

SESTRA BI SKORO POSTALA BRATOVA ŽENA

Pričujoča zgodba, se zdi kakor roman in tudi je v resnici roman, toda takšen, kakršne piše samo življenje.

Pred več nego 20 leti se je oženil trgovec Lorenzo Vag iz Milana z gospodično Sep. Zakon žed od začetka ni bil srečen. Mož in žena sta bila vsak dan zase dobra človeka, toda njuna značaja sta bila za sožitje premalo harmonična. V prvem letu je žena rodila sina, ki je bil krščen na ime Julij. Mož je menil, da ga bo to privezalo na ženo, a se je motil. Ker se nista mogla prenašati, sta se prostovoljno razšla. Toda vsakebi nista mogla živeti in strast, ki ju je združila v zakon, ju je kmalu prignala vnovič skupaj.

Preselila sta se v skupno stanovanje in živela zopet kakor mož in žena. Čez leto dni je žena povila deklico, ki je pri krstu dobila ime Alba. Po porodu so se začela med zakoncem zopet stara nesoglasja, ki so se končala s tem, da sta se dala oba sodno ločiti. Sodišče je prisodilo sina očetu, hčer pa materi.

Oba sta bila z razsodbo zadovoljna in nista se razšla v prepričanju, da se ne bodo nikoli več srečala njuna pota. Toda ločenka se je kmalu skesala in si je želela nazaj svojega moža. Ta pa se je bil medtem preselil v Nemčijo, dočim je ona še vedno živela v Italiji. Svidenje je bilo nemogoče, tembolj ker žena ni vedela za možev naslov, on pa se je strumno držal dogovora, da se bosta izogibala drug drugemu. Zapuščena od moža in vsega sveta je začela ločenka hirati in je kmalu umrla. Hčerko Alba pa je prepustila neki svojim sorodnici, ki jo je kot siroto odgojila v zelo skromnih razmerah. Trgovcu ni bilo usojeno mnogo daljše življenje kakor njegovi ženi Deloval je nekaj časa v Nemčiji, kjer si je pridobil prijatelja v osebi kompanjona Helma. Ko je bil na smrtni postelji, je prosil Helma, ki je bil brez otrok, naj se zavzame za njegovega, tedaj 4-letnega sina. Helm mu je obljubil in se ni izneveril besedi. Posinovil je Julija ter dosegel, da je prevzel njegovo ime. Živel je posledje kakor njegov prvi sin.

Ko pa je odrasel, ga je očim poslal po svetu. Po trgovskih poslih je prišel nekoč tudi v Italijo, kjer se je seznanil z deklico, po imenu Alba. Med njima se je razvila iskrena ljubezen, da sta se takoj zaročila. Očim ni ugovarjal temu, nasprotno, bil je vesel, da si je našel mladi Julij Helm nevesto po srcu in se je odpeljal z njim v Italijo, da bi jo osebno spoznal.

Nepopisno pa je bilo njegovo začudenje, ko so mu deklicio predstavili in je začel izpraševati po njenih sorodnikih! Dozdevalo se mu je vedno sumljivejše, da mora biti nevesta v sorodu z ženinom. Ko so mu pokazali družinsko sliko, je na nji namah spoznal Julijevega očeta in to s primernimi besedami razložil posinovljencu. Ta je strmel in ni hotel verjeti. Toda dokazi so postajali čedalje stvarnejši in slednjič se je moral ženin uveriti, da ne more biti iz zasmovane proke nič, ker sta si on in Alba brat in sestra!

Razočaranje neveste je bilo strašno, ko je to izvedela. Vendar sta se oba uklonila usodi, ki ju je najprej na tako umeten način ločila, po neskončnih ovinkih življenja pa zopet privedla skupaj kakor sorodnika ene in iste krvi.

BLAZNIKOVE Pratike za leto 1934 IMAMO V ZALOGI Cena 20c s poštino vred. "Glas Naroda" 216 West 18th Street New York, N. Y.

NAJSTAREJŠA MEHIŠKA PIRAMIDA

Po dolgem in napornem iskanju so mehiški arheologi pri Cholueli odkrili najstarejšo in največjo mehiško piramido, ki je celo dosti večja nego najvišja egiptovska piramida.

Ta piramida je danes z bujno vegetacijo pokrit ogromen grič, na katerem stoji celo cerkev, ki so jo zgradili prvi beli naseljenci v Mehiki. Čisto slučajno so ugotovili, da predstavlja ta grič velikansko predzgodovinsko zgradbo. Da so določili nje material, so morali izkopati velik predor pred cerkvijo in pri tem so dognali, da so mehiški praprebivalci piramido večkrat povečali s tem, da so nove dele zgradili na starih.

Mehiške piramide so nastale priložno ob istem času kakor egiptovske in so znanosti povzročile že marsikakšen glavobol. Danes prevladuje je naziranje, da sta bila novi in stari svet nekoč zvezana preko bajeslovnega kontinenta Atlantide.

Wegenerjeva teorija o premikanju celin izrecno domneva, da je takšna zveza obstajala. Tako bi si lahko na naraven način razlagali skrivnostni problem piramid v tako oddaljenih delih sveta. Novejše domneva, da je takšna zveza obstajala. Tako bi si lahko na naraven način razlagali skrivnostni problem piramid v tako oddaljenih delih sveta. Novejše domneve celo pravijo, da je kultura, ki je ustvarjala piramide in z njo podlago za današnjo kulturo prišla od zapada.

SPOR ZA PTIČJI GNOJ

Letošnjo pomlad so Francozi, kakor znano, anektirali skupino otokov v Kitajskem morju, ki so bili dotlej brez gospodarja. Šele v tistem hipu so ses pomnili Japonci, da bi moralo biti otočje njihovo, ker je zanje velike strategične važnosti in bi imeli tudi veliko gospodarsko korist od njega s tem, da bi izkoriščali ogromno bogastvo rib v njegovih vodah in ptičjega gnoja na njegovih čerih. Poleg tega podpirajo svoje zahteve z dejstvom, da je neka japonska družba že leta 1917 dobila v Tokiju pravico, da pobira ptičji gnoj (gvano) na tem otočju. Temu nasproti ugotavlja Francija, da Japonska kot država otočja ni anektirala zase in da to ne pomeni še nič, če je imela neka njena družba nekakšne gospodarske pravice na otočju, ki so v ostalem med tem tudi same od sebe ugasnile — ker se je ta družba razšla. Japonci pa nočejo upoštevati formalnih pravic Francozov in grozijo, da bodo posegli, če ne poje drugače, tudi po "energičnih ukrepih". Francozi na te groznje enostavno — molčijo.

Med tem je poslal znani tokijski dnevnik "Niči-Niči", ki dela najhujšo propagando za zasedbo otočja po Japonski in pravi, da pomeni to za Azijo toliko, kolikor — Balkan za Evropo (Japonci si predstavljajo Balkan menda kot niz čeri), celo ekspedicio pod vodstvom svojega poročevalca Mijošnja, da pogleda, v kakšnem stanju so sporni otoki. Mijoši je moral potovati s svojimi ljudmi 1500 km daleč po morju, da je dospel do otočja. Tam je našel za francoskimi "osvajalci" le malo sledov, prav za prav samo raztrgano trikoloro in betonski stebrič z napisom, da je topničarka "Alerte" 10. aprila 1933 zasedla te otoke v imenu Francije. Le s trudom je pregovoril Mijoši svoje ljudi, kakor sam piše, da niso strgali ostanke trikolora z droga in razbili stebriča.

Ljudi je na otokih zelo malo. Našli so le nekoliko kitajskih ribičev, ki so pripovedovali, da so bili že tam, ko so prispeli Francozi. Razvaline nekoliko primitivnih stanovanjskih in skladiščnih barak ter majhnega pristanišče govore o delovanju japonske družbe za pridobivanje gvana, ki je morala svoje delo ustaviti, ker se ni izplačalo. Vse te naprave so po vsej priliki uničili gusarji. Na glavnem otoku je cel pragozd papaj, palm in podivjanih krompirjevih rasti, na golih koralnih čerih pa gnezdijo velikanski tropi ptič. Njih gnezda dobesedno pokrivajo tla in tu nastaja njih znameniti gvan, ki bo dal še kaj opreveska-japonskim in francoskim diplomatom.

RAZMERE V KITAJSKI VOJSKI

Po podatkih pekiških dnevnikov šteje zdaj nesrečna kitajska republika do 2 milijona 600 tisoč rednega vojaštva, poleg tolpe prostovoljcev ali tudi razbojnikov. Stalna vojska se uradno deli na 66 posebnih armad. A v resnici želi slehemi poveljnik pčsamenega zbora, brigade ali divizije vedno samo popolno samostojnost, se ne zmeni za povelje in stori, kar hoče. Maršal Čang Kaj-Šek ima naslov "najvišjega poveljnika oboroženih moči republike", a v resnici razpolaga samo z 225,000 moč najbližjih oddelkov, pri katerih je v stanju uveljaviti svoj osebni vpliv. Vse ostalo "redno" vojaštvo, po številu 2,345 moč nadaljuje po navadi vedno isto "malo vojno" z vsemi slučajnostnimi nasprotniki, ki ne marajo biti brez ugovora oskubljeni.

Kitajska se deli na 28 provinc pod posameznimi gubernatorji, ki imajo zopet lastno "deželno vojsko". Oddelki stalne vojske ozioroma prostovoljci na ozemlju province so ponekod v zvezi ali pa nasprotno v sovraštju z "deželno vojsko". Tako šteje dežela Tzečuan 14 posameznih vojskovodij, ki vsi sovražijo drug drugega. Slično stanje je poznala srednjeveška Evropa, kadar so oblegali vitezi gradove ali pustošili sosedovo polje. Število "malih Napoleonov" je vedno večje. Ko je moral zapustiti maršal Čang-So-Ling Mandžurijo, ga je takoj nadomestilo 16 manjših, poprej nepoznatih poveljnikov.

MOŽ Z ŽENSKIMI ZNAKI

Dunajski zdravnik prof. Hirsfeld poroča o moškem, ki ima ženskimi prsom podobno tvorbo. To samo na sebi še ne bi bilo tako redko, kajti medicina pozna mnogo primerov tako zvane ginekomastrije. Toda ta moški ima ženske prsi na zelo neobičajnem mestu, namreč na notranjem delu stegen, in sicer že od mladosti. Njegova prsa sama so normalna in tudi drugače ne kaže nobenih posebnosti. Pacient pravi, da imata tudi njegova sestra in njegov sin podobno tvorbo.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

Table with shipping news entries: 25. oktobra: Deutschland v Hamburg, Washington v Havre; 27. oktobra: Majestic v Cherbourg; 28. oktobra: Europa v Bremen, Volendam v Boulogne, Conte di Savoia v Genoa; 1. novembra: New York v Hamburg, Aquitania v Cherbourg; 4. novembra: Volendam v Boulogne, Saturnia v Trst, Ile de France v Havre; 8. novembra: Albert Ballin v Hamburg, Manhattan v Havre, Bremen v Bremen; 10. novembra: Rotterdam v Boulogne, Berengaria v Cherbourg; 11. novembra: Milwaukee v Hamburg, Rex v Genoa, Champlain v Havre; 15. novembra: Pres. Roosevelt v Havre, St. Louis v Hamburg, Majestic v Cherbourg; 17. novembra: Statendam v Boulogne, Paris v Havre; 18. novembra: Augustus v Genoa; 22. novembra: Deutschland v Hamburg, Washington v Havre; 25. novembra: Europa v Bremen, Veendam v Boulogne, Conte di Savoia v Genoa, Ile de France v Havre; 29. novembra: New York v Hamburg, Pres. Harding v Havre, Berengaria v Cherbourg; 2. decembra: Volendam v Boulogne, Vulcania v Trst, Champlain v Havre; 6. decembra: Bremen v Bremen, Albert Ballin v Hamburg, Manhattan v Havre; 9. decembra: Rex v Genoa, Majestic v Cherbourg; 12. decembra: St. Louis v Hamburg; 13. decembra: Pres. Roosevelt v Havre; 14. decembra: Paris v Havre; 15. decembra: Berengaria v Cherbourg, Europa v Bremen, Conte di Savoia v Genoa; 20. decembra: Washington v Havre, Hamburg v Hamburg; 22. decembra: Olympic v Cherbourg; 27. decembra: New York v Hamburg, Bremen v Bremen; 31. decembra: Penland v Havre.

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pu vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji: BOZIČNI IZLETI se vrše na sledečih parnikih in kot spremljevalec bo vedno kak uradnik od omenjene družbe, ki bo spremljal potnike prav do Ljubljane. ILE DE FRANCE — 25. NOVEMBRA BERENGARIA — 29. NOVEMBRA EUROPA — 15. DECEMBRA BERENGARIA — 15. DECEMBRA ILE DE FRANCE — 16. DECEMBRA Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval. PIŠITE ŠE DANES NA: Slovenic Publishing Company TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.